

פרשת וישלח

וּתְצַא דִּינָה בַת לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לְרֵאוֹת בְּבִנוֹת הָאָרֶץ. וַיֵּרָא אֶתָּה שָׁכַם בֶּן חַמּוֹר
 הַחִוִּי נָשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֶתָּה וַיִּשְׁכַּב אֶתָּה וַיַּעֲנֶה. וַתְּדַבֵּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת
 הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָ. בְּרֵאשִׁית לֹד, א-ג

ובאמנון מה הוא אומר, 'וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה
 מאהבה אשר אהבה' (שמ"ב יג, טו).

ומה בין זה לזה, אלא בשכם מה נאמר 'ויקח אתה', ובאמנון 'ויחזק בה' (יג, יד).
 שכם לקחה, אמנון החזיק בה. שכם דבקה בה נפשו, אמנון שנאה.

והקב"ה לקחן לישראל שנאמר 'וּאֶתְכֶם לָקַח ה'' (דברים ד, כ), ודבק בהן שנאמר 'וְאֶתְּם
 הַדְּבֻקִים בָּה'' (ד, ד), ואהבן שנאמר 'אֶהְבֹּתִי אֶתְכֶם אָמַר ה'' (מלאכי א, ב), ודיבר על לבן
 שנאמר 'דַּבְּרוּ עַל לֵב יְרוּשָׁלַם' (ישעיה מ, ב).

השוואת יחסי שכם ודינה ליחסי אמנון ותמר וליחסי הקב"ה עם ישראל.
 על פי בראשית רבה פ, ז.

(מתוך ספר מדרשיו של רונן אחיטוב – "צוהר תעשה לתיבה")

שיעור פרשת השבוע לאחר התפילה – גילי זיוון

שבת וישלח		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין/טלית	05:26←05:31
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית - יצחק שלומי		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית א'	06:45	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	08:54←08:58
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	16:25
		שקיעה	16:38←16:38
צאת השבת	17:14	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

המאבק התמידי

לעיתים אנו עומדים מול מציאות שקשה לנו להבין אותה. לא ברור לנו כיצד דווקא אנחנו מכל משפחות העמים מקבלים את מירב הגינויים מהאוי"ם? מדוע דווקא את מוצרינו מסמנים? ואיך יכול להיות שדברים שאומות אחרות עושות כאשר הן נלחמות בטרור, מקבלות אוטומטית גינוי כאשר אנו מתגוננים מטרור דומה? יתכן שאת התשובות לשאלות אלו ניתן למצוא בכמה פסוקים בפרשתנו.

(כד) וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר : (כה) וַיִּרְאָה כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ : (לב) עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנְּשָׂה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה :

בפסוקים אלו מתואר מאבקו של יעקב במלאך. תוך כדי המאבק פוגע המלאך בגיד הנשה של יעקב. והתורה אומרת לנו שבגלל אותו אירוע בני ישראל אינם רשאים לאכול את גיד הנשה עד היום. מה פשר אותו מאבק? ומדוע דווקא גיד הנשה הוא זה שנפגע?

חז"ל אמרו לנו שהמאבק הוא בין שרו של עשיו ובין יעקב, מאבק זה שנעשה בלילה מסמן את הגלות שבה נמצא עם ישראל. שרו של עשו מנסה להשמיט את הקרקע מתחת רגליו של יעקב אולם לא יכול לו, הוא אינו מצליח לפגוע ביעקב או להורגו ולכן הוא פוגע לו בגיד הנשה. כל ימי הגלות מתנהל מאבק בין עשו ליעקב "הלכה בידוע שעשו שונא ליעקב" (ספרי במדבר סט) ואותו מאבק איתנים ממשיך להתנהל במסווים שונים ביננו ובין אומות העולם.

מדוע נאסר על בני ישראל לאכול את גיד הנשה? פגיעה בגיד הנשה מובילה לחוסר יציבות ולפגיעה מוטורית. שרו של עשו לא מצליח להורגנו, אבל פוגע בנו בצד הרוחני והגשמי, הוא פוגע ביכולת שלנו לעמוד על הקרקע ובחוסן המדיני שלנו.

רבי יהודה הלוי בספר הכוזרי אומר: "עניינם (של אומות העולם) משתנה כפי רובם ומעוטים וחזקתם וחולשתם ומחלקותם וחיבורם על דרך הטבע והמקרה.

ואנחנו כשימצא פגע את לבנו אשר הוא בית מקדשנו, אבדנו, וכאשר ירפא נרפא אנחנו, בין שנהיה רב או מעט ועל איזה עניין שיהיה, כי מנהיגנו ומלכנו והמושל בנו והמחזיק אותנו בעניין הזה שאנחנו בו מהפזור והגלות, אל חי."

כלומר אומות העולם חיות על פי הטבע. לעומתם עם ישראל אינו חי על פי הטבע אלא על פי החיבור שלו אל הקודש. ולכן בא איסור אכילת גיד הנשה, הוא מסמל את העובדה שאיננו כמו כל העמים, עמידתנו על הקרקע איננה מובטחת, היא איננה תלויה בחוזקנו הפיזי, אלא בחוברנו לקודש ולרוחני.

נייה עקיבא

איסוף קופות חסד אמתי

ביום חמישי הקרוב - 4.12 ייערך איסוף קופות של חסד אמתי מהבתים בשעות אחר הצהריים.

אם אתם יודעים על תרומות קבועות של מצרכי מזון שיכולים להיתרם לנו -

אנא צרו קשר עם אוריה דרורי 0528694541

תודה רבה, לילות חסד אמתי

בשבת ויצא – "חגגנו את 'שבת הארגון' ברוב עם, ובמוצ"ש הגענו לרגע השיא של שנת הפעילות. בטקס המרשים בו התקדם כל אחד מהשבטים שלב, הוכרז שמו של השבט החדש שהצטרף לחבריה ב', ויקרא שמו בישראל: 'מורשה'. לאחר מכן נערכו הופעות החניכים ותוצאות המאמץ ניכרו היטב בשטח" - מדווחת שיר הקומונרית ומפרטת את שמותיהם של כל המדריכים שהיו שותפים להצלחה - גליה לנדאו, תהילה לנדאו, אמתי וידס, לירון שהם, הראל לייכטר, עמית זיו, יותם אריאל, עופר וייס, אריאל שילר, זיו וייס, ענבר עברון, יהל אהרון, נתי רונה, חמדת צימבליסטה, קדמון איתן, אליה אסולין, נגה לנדסמן ולחן אפרים. גם על בוגרי הסניף שתּרמו ממרצם ומזמנם מרעיפה שיר שבחים ומציינת שהסיוע שלהם הקפיץ את השבת בכמה דרגות.

ובכן, לא רק בסעד נחוגה שבת הארגון, אלא גם בכל אחד מ 380 הסניפים הפזורים בכל רחבי הארץ ובהם כ 70,000 חניכים! עד כאן התמונה מעודדת וכמעט מושלמת... אלא שבכתבה שפורסמה בעיתון ידיעות אחרונות ביום שני השבוע שאינה מחמיאה כלל, הציגה הכתבת פייגי שטרן את ההקצנה הדתית המתמקדת בעיקר ב'חרדת צניעות' שתוקפת את התנועה ורק הולכת ומעצימה. לדוגמא: בהופעות שערכו החניכים בפני ההורים בעיר שוהם, נאלצו הילדות – נערות, לרקוד על הבמה בחשיכה ועליהן פריטים זוהרים או מחזירי אור כך שאיש חלילה לא יתגרה בראותו את מלוא דמותן המוארת, בעוד הבנים שבגילן היו רשאים לרקוד באור מלא. כמה מהורי החניכות נמלאו זעם בתום המופע ה'צנוע' שבו כמעט ולא זיהו את בנותיהם המפוזרות על הבמה ושאלו את עצמם כיצד הגענו למצב בו הופכת ילדה צעירה לאובייקט מיני עד כדי כך שאינה יכולה להופיע בפני קהל ללא טשטוש זהותה. האם מדובר במופע המבשר על "אור חדש על ציון תאיר", או שמא על "ליקוי מאורות"?... בעיקר זעמו על כך שנגזר עליהם ליישר קו עם המחמירים, במקום לשמר את אופי התנועה וערכיה הדוגלים בחברה מעורבת מלכתחילה. ראשי התנועה נמנעו כמובן מלהביע עמדה רשמית בעניין, ומזכ"ל התנועה המליץ על כך ש: "כל קהילה תמשיך לקבוע בעצמה את אורחות חייה". הורי החניכות נזכרו בערגה בימים ההם, ימי התום, בהם היו בעצמם חניכים ונהנו ממפגשים נורמאליים בין המינים לאחר הלימודים בבית ספר התיכון, שהיה נפרד בדרך כלל. נושאים כמו: "שירת נשים", "פעילויות נפרדות" ושאר ירקות, לא צפו על פני השטח ולא היו אז אפילו בשיח. המחמירים פנו לתנועת "עזרא" שהציעה להם פעילות נפרדת ועל כולנו באה הברכה.

ואצלנו?..

אשרינו, מה טוב חלקנו ומה נאה ירושתנו, שאין אנו נזקקים לשירותיהם המסורים של משגיחי הצניעות למיניהם, המפשפשים בנושא ללא הרף ומוצאים תמיד חומרות יצירתיות במטרה לשחרר אותנו מהחובה להישען או לסמוך על חושינו הבריאים. את ה'חרדות' בנושאים הצנועים, נשאר לאחרים...

עד כאן שבת הארגון. ה' עמכם!

לאחר התפילה קיימו משפחת צפרי ועופר שלומי ומשפחת שביט וכרמל הלפרין, קידוש רב משתתפים לכבודם של שני בוגרי צב"ר: שוקי גולדברג ונועם צוקרמן וכן גם ל-לב צוקרמן (אחיו) שעבד בעבר תקופה ארוכה בגד"ש. החבורה אמנם מתגוררת במשך תקופה בירושלים, אולם טרם קיימו עד כה טקס פרידה רשמי ושבת "ויצא" היתה להם הזדמנות מצוינת לכך. במסיבת ה"פרידה המאוחרת" הוסרו כל המחסומים והשמחה היתה רבה.

שלושת הבוגרים נשאו באמתחתם בקבוקי וויסקי משובחים ובירה ביתית אותה הם בישלו במו ידיהם. שרה ג'קסון שנכחה במפגש ובקיאאה היטב בענייני צב"ר, מדווחת, כי החבורה עתירת הנסיון בתחום ייצור הבירה, העלתה דמעות של אושר וגיל בעיניהם של כל מי ששתו מהמשקה אותו הפיקה. גם דברי התורה השבח וההלל שהרעיפו הבוגרים על הקיבוץ ועל המשפחות המאמצות חיממו את הלבבות, ובמיוחד כשקשרו את רעיון יציאת יעקב לקרובי משפחתו שבחרן, ליציאתם הם לפני מספר שנים מארץ אבותיהם שבניכר, למשפחה החמה והתומכת שחיכתה להם בקיבוץ סעד.

יורט ק'מלמן

תראות דם

תיערך ביום ראשון י"ז כסלו, ה' 29/11 במועדון לחבר בין השעות 16.30-19.00

חשוב שכל מי שכשיר לתרום דם יעשה זאת כאן בסעד בכדי שיהיה כדאי לצוות המתרימים להגיע.

הגעת ניידת תרומת הדם עד אלינו בעתיד, מותנת במינימום תורמים.

נאות הארפאה

"זיקוקין די-נור - סיפורים ואנליות"

שוקה די-נור המוכר מתכניתו של שמעון פרנס בגלי צה"ל ו**אנה גברילוב** אמנית חליל הצד, בוגרת האקדמיה למוסיקה של אוניברסיטת ת"א, מעלים מופע משותף של סיפורים קטנים מהחיים שימפילים כל מיני אסימונים.

אלו סיפורים **שוקה** ליקט, חווה וכתב על פני מספר שנים המאפשרים הצצה מעניינת לחיים של כל אחד מאתנו מזווית אנושית ואולי קצת אחרת.

הסיפורים, הניגונים והתובנות ישאירו אתכם עם חומר למחשבה גם לאחר המופע...

יום שלישי כ"ו בכסלו 8.12.15 - נר שלישי של חנוכה

בשעה 20:45 במועדון לחבר - מתאים לבני 18 ומעלה!

קאל פמחה I. תרבות

הצעה לחלוקת כספי סיפון – הצעת אבי ה'פריון, רחל ופניה

באסיפה בה הוחלט על חלוקת 10 מליון ₪ לפירות נכסים, הובהר לחברים שהמוסדות היו רוצים לתת יותר, אבל אין יותר, זה מה שיש.

הנה עכשיו, נזדמן באופן חד פעמי, להגדיל את פירות הנכסים לכל החברים שהיו שותפים, ונשאו בעול.

ההצעה שלנו: 4 מליון ₪ שקיבוץ סעד זכה להם לפני חודשים ספורים, כחלק מהסכם המכירה של סיפון, יתווספו ל 10 מליון ₪ של פירות הנכסים.

אנו מאמינים שהחברים שנשאו בעול קשיי סיפון, הם אלו שזכאים ליהנות מפרי הנכס שנמכר.

אבי, רחל ופניה

ממלכת "צמח" ד"מ"

בגליון עמודים הבא ננסה להכיר מקרוב **קהילות** שונות ומגוונות. קהילות שהן לא כמונו, אך יש להן מכנה משותף כלשהו איתנו ועם דרכנו.

קהילות בעיר ובכפר, קהילות בארץ ובחו"ל.

נבחן מי ומה מרכיב את הקהילות, סביב אילו ערכים משותפים הן מתכנסות ואיך הן מתנהלות. נברר כיצד הן מביאות לידי ביטוי את היחד שלהן ומה הוא החזון והבשורה.

הצעות לנושאים לכתובה / ריאיון או רעיונות לקהילות או אנשים שעשויים להתאים - יתקבלו בברכה במערכת.

ליצירת קשר - amudim@kdati.org.il

הוצעה מוצעת חינוך

חיובי מחנות הקיץ של בני עקיבא הגיעו אלינו רק השבוע ולכן יופיעו רק החודש בחיובי התקציבים.

דני סמואל

מצברים בטוחותיים

עכשיו, כשצוות הבטיחות עומד לסיים את מבצע הכבישים, כולל פסים, חיצים, מקפצות, תמרורים וכו', חושבני שכדאי שיתחילו לטפל גם במעברים שבבית-הכנסת.

אני רוצה להציג כמה רעיונות לשיפור הבטיחות. בשלב הראשון מדובר במעברים שבין הבמה לארון.

כמובן, המעברים צריכים להיות חד-סטריים, ורצוי בכיוון שבו הולך החזן עם ספר-התורה. כלומר, במעבר המזרחי ילכו מדרום לצפון, ובמעבר המערבי מצפון לדרום. רוחב השביל הוא כ-1.20 מטר, והוא יופרד בפס בצבע כתום. 40 הס"מ הימניים יהיו מעבר לשיירות הילדים מלקטי הסוכריות. שאר 80 הס"מ שמשמאל יוקצו לשאר האנשים. ילדים אוהבי סוכריות בגיל שמעל ל-15, יורשו לעבור בשביל השמאלי. המהירות בשביל הילדים תוגבל ל-6 קמ"ש.

רצוי גם למעט את מספר המסתובבים. למשל, פתיחת וסגירת הארון. הגבאי מסתובב לחפש את הראוי לכיבוד, ואתו אדם שכובד, הולך לאורך כל השביל עד הארון הלוך וחזור. צריך לסדר לארון ולפרוכת, פתיחה וסגירה חשמליים, בלחיצת כפתור. בידי הגבאי יהיו 'שלטים' לחלוקה. זה שפותח יעמוד בזמן הפתיחה, שיראו מי הוא הפותח. יש להניח שבמכון צומת ימצאו פתרון לשבת.

אני חושב שהפתיחה החשמלית תפתור הרבה בעיות. אפשר יהיה לכבד בפתיחה גם זקנים, נכים וכמובן גם נשים. ואפילו נשים בחודש-התשיעי תוכלנה לפתוח ולסגור את הארון. זה גם ימנע ביזיונות שקורים אצלנו, כשהאורח מגיע לארון ולא מוצא את 'הכדור-הנעלם', ובייאוש הוא מנסה להסיט את הפרוכת שמאלה (כמו שמקובל ברוב בתי הכנסת), וכדי בזיון וקצף.

צריך גם למצוא פתרון לילדים שקיבלו סוכריות, והם מנסים לעבור בין אומרי הקדיש שחוסמים את המעבר הדרומי. ואפשר לנצל לכך את הבמה. לפי חשבונתי יש שם מקום ל-14 אומרי קדיש, עם אפשרות ל-3 פסיעות קטנות לאחור.

חברים שיש להם אורחים, והם מעמידים עבורם כיסאות במעבר. עליהם לעמוד מאחורי הכיסא של האורח, ולכוון את התנועה.

בכל מקרה אני מציע שכשזורקים סוכריות על חתן, יבוטלו כל ההגבלות, והילדים יוכלו לזחול בין הרגליים ולאסוף כרצונם. א' - כי כך האירוע יהיה יותר מהיר. וב' - כי המצב היום הוא ש-15 אחוז מהילדים אוספים 85 אחוז מהסוכריות. אם יהיה שם יותר מדי סדר, לזאטוטים לא יהיה סיכוי להגיע לסוכריה.

עד שנושאים האלה, ואחרים שיבואו, יאושרו ויטופלו, צריך לפתור מיידית בעיה מסוכנת שקורית כשהחזן מחזיר את הספר לארון, ומולו באים ילדים שעוסקים בסוכריות, ולא שמים לב למי שבא מולם. על החזן לעמוד בצד עד שיעברו הילדים, ורק אז להמשיך ללכת עם הספר. זה חשוב גם לבטיחותו של החזן.

אגב, לא התייחסתי לעזרת הנשים, כי שם ממילא אין מעברים.

ורק שלא יחשוב מישהו שיש לי משהו נגד הסוכריות.

אברהם יאני

מנהרת הזמן –

אייר תשנ"א/1991, רותי פינקלשטיין משתפת את קוראי העלון בתהליך העריכה לקראת סיום הקדנציה. בימים ההם... ובזמן הזה.

=====

איך עלון נולד?

פתיחה: לסיום עבודתי כעורכת העלון חשבתי שכאן המקום לספר על איך עלון נולד?

אז כך, קודם כל מי ומי העושים במלאכה?

רותי לזר אשר על הרעיונות - תמיר על הראיונות.

שושנה דביר על ההדפסות - רחל צור על השכפולים, בנימין סלנט על פרשת השבוע- מרכז המשק על הנעשה במשק,

דרורה רוזנמן על האיורים - ואני העורכת.

וזהי כל המשפחה... ובלי אחד מהם אנחנו בבעיה.

עד כאן- העושים במלאכה. אבל איך עלון נולד?

בבוקר יום א' שושנה קמה...

וכבר מוכנה להדפיס את מה שיש וזאת לדעת, שעות ההדפסה הן בין 5:30-6:45 בבוקר (שעה שיש להקים את הבנות) וכמובן עוד שעות משונות ביום ובלילה.

בבוקר יום ב' הזברה קמה... לבשה את הפיג'מה...

וכאן מתחילים צירי לידה מדומים... נדמה שאולי לא יהיה עלון השבוע, שהרי עדיין אין חומר, מחוץ למה שנשאר משבוע שעבר.

בבוקר יום ג' הזברה קמה...

יש! יש חומר! אולי יותר מדי? את מי לדחות? מי יפגע פחות? מה לעשות? הצירים גוברים.

בבוקר יום ד'...

אין יותר מקום. רוב החומר כבר מודפס (שושנה לא אוהבת להשאיר הרבה ליום ה')

בערב יום ד'...

ה"תינוק" עובד בדיקה מדוקדקת על ידי המגיהים (העורכת והסגן) אין פריחה, אין טעויות, הכל "מושלם" (למרות זאת תמיד יש מה שטעון תיקון).

בבוקר יום ה'...

המדור "מה קורה" פתוח עדיין לידיעות אחרונות המגיעות על ידי סוכנים שתולים הפוקחים עין ומוסרים כל ידיעה חשובה. נשאר עוד מקום לבשורה שעוד לא התבשרנו...

כך הוא נולד בשבוע רגיל בלידה טבעית. אך יש גם יוצאים מן הכלל הזורשים עזרה מבחון קרי- ניתוח קיסרי...אז ניתן לפנות להודעה ברט או לחנן פ. והעזרה מובטחת והעלון יוצא בשלום לאוויר העולם.

עד כאן הלידה. מעתה יש צורך לקשט את הרך הנולד, יש להניחו כשהוא עדיין ערום כביום היוולדו עד השעה 7:00 בבוקר על שולחן ההדפסה, מוכן לטיפולה המסור של המאיירת- המאפרת ונותנת צורה ודמות, ורק אז התינוק במלא הדרו. ומכאן לידיה הנאמנות של המשכפלת המוסיפה לו צבע בבגד העליון.

בבוקר יום ו'...

יש מי ששואל: "היש מקום בעלון לכתבה קצרה?"

וההמשך כמובן ידוע- יש להדק ולחלק ועל כך ממונה שלמה אש.

בצהרי יום ו'...

אחרי שיצא התינוק לאוויר העולם, אז כרגיל יש אומרים שהתינוק מוצלח, ובעצם חבל שבן ולא בת ועוד כהנה וכהנה.

יש מי שנראה לו הדבר ויש מי שלא... אז מה?!

ואיך מרגישים אחרי הלידה? נכון, חלל ריק...

ללא ולאה ולאה ימיני ולכל המשפחה

מלא טוב להולדת הנין

נכד לכנרת ולאלחנן אריאל, בן לאור ולצובד פרא

פיסול במרציפן

סדנת פיסול במרציפן פעילות משפחתית מתוקה וצבעונית

תתקיים ביום רביעי כ"ז בכסלו 9.12.15 נר רביעי של חנוכה

בשעה 15:17 בחדר אוכל ימין

בואו בשמחה ו. תרבות